

Mediji i informiranje

Opći sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 72/14
U Luxembourgju 14. svibnja 2014.

Presuda u predmetu T-198/12
Njemačka/Komisija

Opći sud potvrđuje odluku Komisije prema kojoj Njemačka ne može zadržati svoje aktualne granične vrijednosti za arsen, antimon i živu u igračkama, ali je djelomično poništava u pogledu olova

Njemačka nije dokazala da njezine granične vrijednosti koje odgovaraju prijašnjem standardu EU-a osiguravaju veću zaštitu od novih europskih graničnih vrijednosti

Europska unija usvojila je 2009. novu direktivu „igračke“¹ u kojoj je utvrdila nove granične vrijednosti za određene kemijske tvari prisutne u igračkama kao što su, među ostalim, teški metali. Njemačka, koja je glasala protiv te direktive u Vijeću, smatra da granične vrijednosti koje se primjenjuju u Njemačkoj za olovo, barij, antimon, arsen i živu nude bolju zaštitu, pri čemu se podrazumijeva da te vrijednosti odgovaraju staroj direktivi „igračke“ iz 1988.² Njemačka je stoga zatražila od Komisije dopuštenje za zadržavanje tih prijašnjih vrijednosti. Odlukom od 1. ožujka 2012. Komisija je odbila taj zahtjev u pogledu antimona, arsena i žive, a zadržavanje njemačkih graničnih vrijednosti za olovo i barij dopustila je do najkasnije 21. srpnja 2013.

Njemačka je podnijela tužbu za poništenje protiv te odluke. Ona je također zatražila usvajanje privremene mjere kako bi mogla nastaviti koristiti svoje aktualne granične vrijednosti do objave presude o meritumu. Rješenjem od 15. svibnja 2013. predsjednik Općeg suda naložio je Komisiji da dopusti zadržavanje pet njemačkih graničnih vrijednosti dok Opći sud ne odluči u glavnom postupku³.

Svojom današnjom presudom Opći je sud odlučujući u glavnom postupku odbio žalbu Njemačke u pogledu arsena, antimona i žive.

Opći sud najprije podsjeća da država članica može zatražiti zadržavanje ranije postojećih nacionalnih odredbi kada drukčije procijeni rizik za javno zdravlje od procjene koju je prihvatio zakonodavac Unije prilikom usvajanja europske mjere za usklađivanje. U tu svrhu, na državi je članici da utvrdi da njezine nacionalne odredbe u pogledu javnog zdravlja osiguravaju višu razinu zaštite od mjere za usklađivanje Unije i da one ne nadilaze ono što je nužno za postizanje tog cilja.

U okviru usporedbe njemačkih graničnih vrijednosti i vrijednosti predviđenih novom direktivom za arsen, antimon i živu, Opći sud utvrđuje da direktiva uspostavlja migracijske granične vrijednosti, pri čemu se smatra da je sanitarni rizik povezan s danom količinom štetne tvari koja se može izlučiti iz igračke i koju zatim dijete apsorbira⁴. Osim toga, ta direktiva predviđa tri različite migracijske granične vrijednosti, ovisno o vrsti materijala prisutnog u igrački (to jest suhom, lomljivom, praškastom ili savitljivom, tekućem ili ljepljivom i materijalu ostruganom s površine

¹ Direktiva 2009/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o sigurnosti igračaka (SL L 170, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 55., str. 213.). Ta direktiva treba se prenijeti u nacionalne zakone, propise i upravne odredbe najkasnije do 20. siječnja 2011. i potom se trebaju primjenjivati od 20. srpnja 2011.

² Direktiva 88/378/EEZ Vijeća Europskih zajednica od 3. svibnja 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica u pogledu sigurnosti igračaka (SL L 187., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 65., str. 3.).

³ Rješenje predsjednika Općeg suda od 15. svibnja 2013., Njemačka/Komisija ([T-198/12 R](#); također vidjeti priopćenje za medije br. [59/13](#)). Rješenjem od 19. prosinca 2013., Komisija/Njemačka ([C-426/13 P \(R\)](#)), potpredsjednik Suda odbio je žalbu Komisije protiv ranije navedenog rješenja.

⁴ U pobijanoj odluci Komisija objašnjava da je migracija definirana kao količina koju igračka stvarno izlučuje i koju ljudsko tijelo stvarno apsorbira.

igračke). Njemačke granične vrijednosti sa svoje su strane izražene u bioraspoloživosti. One određuju najveću dopustivu količinu kemijske tvari koja kroz uporabu igračaka može biti apsorbirana i dostupna za biološke procese u ljudskom tijelu⁵. Osim toga, te granične vrijednosti mogu se primijeniti na sve vrste igračaka, neovisno o konzistenciji materijala predmetne igračke.

Prema Općem sudu, iz podataka koje je podnijela Komisija jasno proizlazi da su za tekući ili ljepljiv kao i za suh, lomljiv, praškast ili savitljiv materijal njemačke granične vrijednosti, pretvorene u migracijske granične vrijednosti u skladu s normom EN 71-3, znatno više od onih iz nove direktive, dok su migracijske granične vrijednosti utvrđene tom direktivom za materijal ostrugan s površine igračke više od onih proizišlih iz pretvorbe graničnih vrijednosti bioraspoloživosti predviđenih priopćenim nacionalnim odredbama. Njemačka stoga ne može potvrditi da nova direktiva dopušta veću migraciju štetnih tvari od one dopuštene u Njemačkoj, da su djeca stoga više izložena tim tvarima i da ta okolnost „sama po sebi“ omogućuje zaključak da je ona na uvjerljiv način utvrdila da njezine granične vrijednosti osiguravaju višu razinu zaštite od nove direktive. Opći sud osim toga ističe da je djetetu teže doći do materijala ostruganog s površine igračke nego do suhog ili tekućeg materijala.

U svakom slučaju, budući da su migracijske granične vrijednosti iz nove direktive više od onih proizišlih iz pretvorbe njemačkih graničnih vrijednosti bioraspoloživosti samo u pogledu materijala koji se može ostrugati s igračke, ne može se prigovoriti Komisiji da je odbila zahtjev za zadržavanje njemačkih graničnih vrijednosti koje se primjenjuju neovisno o konzistenciji materijala od kojih se sastoji igračke.

Opći sud zaključuje da Njemačka nije dokazala svoju tvrdnju da njemačke granične vrijednosti osiguravaju višu razinu zaštite od nove direktive u pogledu arsena, antimona i žive.

S druge strane, što se tiče olova, Opći sud poništava odluku Komisije u mjeri u kojoj je ona ograničila do 21. srpnja 2013. odobrenje njemačkih graničnih vrijednosti za taj teški metal. Opći sud, naime, smatra da je **Komisija povrijedila svoju obvezu obrazlaganja** jer njezina odluka u tom pogledu sadrži unutarnju proturječnost koja onemogućava pravilno razumijevanje razloga na kojima se temelji. Budući da se, s jedne strane, granične vrijednosti utvrđene prijašnjom direktivom trebaju nastaviti primjenjivati, u skladu s novom direktivom, do 20. srpnja 2013. i da je, s druge strane, zadržavanje njemačkih graničnih vrijednosti za olovo odobreno do najkasnije 21. srpnja 2013. (razlika među tim datumima samo je simbolična), pobijana se odluka s obzirom na posljedice izjednačava s negativnom odlukom, iako je Komisija ustvrdila da su ispunjeni uvjeti za odobrenje zadržavanja nacionalnih graničnih vrijednosti za olovo.

Što se tiče barija, Opći je sud na zahtjev Njemačke ustvrdio da **postupak treba obustaviti**. Naime, Komisija je u međuvremenu izmijenila granične vrijednosti za taj teški metal pa je tužba u pogledu barija postala bespredmetna.

NAPOMENA: Žalba koja se odnosi isključivo na pravna pitanja može se podnijeti Sudu protiv odluke Općeg suda u roku od dva mjeseca od obavijesti o odluci.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt će se poništiti. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

⁵ U pobijanoj odluci Komisija objašnjava da bioraspoloživost odgovara količini kemijskih tvari koje se stvarno izlučuju iz igračke i koje ljudsko tijelo može, iako ne nužno, apsorbirati.